

Kyjevská smlouva o bezpečnosti: Ustavení vojenské aliance proti RF

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/kyjevskaja-smlouva-o-bezpecnosti-ustaveni-vojenske-aliance-proti-rf](https://prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/kyjevskaja-smlouva-o-bezpecnosti-ustaveni-vojenske-aliance-proti-rf)

Na stránce ukrajinské vlády byl zveřejněn text Kyjevské smlouvy o bezpečnosti, jejíž práci velmi diskrétně vedl bývalý generální tajemník NATO Anders Rasmussen.

Jednání Zelenského poradců s Rasmussenem

28. září 2022 - 06:20

A to za přispění bývalých premiérů, bývalých západních ministrů, vysokých představitelů a akademiků, zajišťující zřízení povinného mechanismu vojenského zapojení NATO a spřátelených zemí do ukrajinského konfliktu.

Stanoveným cílem je nejen proměnit celou Ukrajinu v platformu boje proti Rusku, ale především přivodit vyhlazení Ruska samotného, poslední skutečnou překážku nástupu USA. Nechají se evropské země nakonec svou slabostí a fanatismem svých vládnoucích elit vtáhnout do této globální války?

Text této Kyjevské smlouvy (k dispozici zde v angličtině) obsahuje různá ustanovení, která by měla lidi na Západě vést k vážnému zamyšlení. Protože nakonec NATO položí cenu své války na bedra Evropy, která je již nyní nejvíce vystavena nákladům sankcí a vojenské pomoci poskytnuté Ukrajině.

Země zaručující bezpečnost Ukrajiny jsou atlanticistická zóna, kritériem je ideologická věrnost:

„Bezpečnostní záruky by měly být kodifikovány ve společném dokumentu o strategickém partnerství nazvaném Kyjevský bezpečnostní pakt, spolupodepsaný hlavní skupinou partnerů, kteří by vystupovali jako garanti ukrajinské sebeobrany. To by mohlo zahrnovat mimo jiné USA, Spojené království, Kanadu, Polsko, Itálii, Německo, Francii, Austrálii, Turecko a severské, pobaltské země a střední Evropu. Kromě dokumentu o strategickém partnerství mohou Ukrajina a některé ručící státy podepsat dvoustranné dohody o konkrétních otázkách souvisejících s bezpečnostními zárukami mezi Ukrajinou a ručícími státy. Kromě hlavních garantů by se mohly připojit různé úrovně zemí s dalšími nebo specifickými otázkami souvisejícími s bezpečnostními zárukami“.

Jinými slovy, je to koalice s různou mírou zapojení, zahrnující stabilní skupinu plně angažovaných zemí. Obecný cíl této koalice je formulován následovně – obrana Ukrajiny, která se tak stává novým globálním zájmem těchto zemí, přičemž národní zájem je v globálním světě nahrazen: **„Formát Ramstein“** (také známý jako Contact Group for the Defense Ukrajiny), složený z asi 50 zemí, by mohly tvořit základ této větší skupiny, která by se mohla formalizovat do koalice ochotných. Ustanovení by měla být

uplatněna tak, aby Ukrajina mohla jak odrazovat, tak se v případě potřeby bránit dalším ozbrojeným útokům nebo akty agrese. K tomu bude Kyjev potřebovat velké obranné síly, robustní schopnosti a silný a reformovaný obranný průmysl. To musí být podpořeno trvalými investicemi do její obranné průmyslové základny, významnými přesuny zbraní a zpravodajskou podporou od spojenců a dobře vycvičenými a vycvičenými silami.

Čtení mezi řádky: Formálně nejde o obranu, ale v plánu je i útok. A aby se zničená Ukrajina mohla stát bojištěm této globální války, požaduje se od zmíněných zemí, jichž je Francie součástí, válečného úsilí, aby se obnovily ekonomické a průmyslové kapacity země. Jestli má dnes Francie prostředky, aniž by sama upadla do záhuby, o tom můžeme pochybovat. Čím si naopak můžeme být jisti, je fanatismus našich vůdců a nedostatek pozornosti, kterou věnují právě zájmům své země.

Jsou zde tedy dvě oblasti. Jeden zcela konkrétní – vojenský, druhý ekonomický. Ukrajina podle tohoto dokumentu vypracovaného Rasmussenem musí být součástí cvičení NATO a EU, těžit z výcviku své armády, bezplatného transferu technologií, rekonstrukce svého vojenského průmyslu, těžit z dodávek zbraní atd. Pamatujte, že tato země je v bankrotu, takže nebude schopna zaplatit. A v případě útoku, ale Ukrajina je ve válečném stavu proti Rusku a země NATO ji již považují za napadenou, musí – tak trochu po vzoru umění – reagovat garantující země. Článek 5 paktu NATO, není zatím pro Ukrajinu: „Rozhodovací proces by měl být založen na principu kolektivních konzultací s následnými individuálními příspěvky. Na žádost Ukrajiny, garanti se ve velmi krátké době (např. 24 hodin) sejdou k hromadným konzultacím a rozhodnou se na základě koalice ochotných (např. 72 hodin) rozšířit záruky“.

Proto mají „garanti“ 72 hodin na to, aby přešli ze statusu ručitele do statusu válčící strany, jakmile budou tyto dohody podepsány, protože již uznávají „ruskou agresi“. Jinými slovy, žádná vnitrostátní konzultace se neuskuteční a zejména evropské obyvatelstvo se ocitne ve válce, aniž by se mohlo vyjádřit. Text také upřesňuje, že se nejedná o alternativu vstupu Ukrajiny do NATO. Možná premisa... Protože pokud bude tento text přijat, bude prolomena poslední psychologická bariéra a zůstane jen jeden symbolický krok.

Zajímavý je i ekonomický aspekt, protože „garantsko-válčící“ země ztrácejí rozhodovací pravomoc ohledně sankcí přijatých proti Rusku. Dnes však vidíme, jak moc jsou země rozděleny, a to jak pokud jde o plyn, tak o víza. Pod krytím Ukrajiny je to NATO, které pak bude moci určovat zahraniční politiku signatářských zemí. A jde to dál: **„Bez ohledu na mechanismus sankcí popsany níže se ručitelé musí zdržet zrušení sankcí proti Rusku dohodnutých od roku 2014, dokud Moskva:**

nezastaví svou agresi proti Ukrajině;

nezaručí, že v budoucnu nezaútočí na Ukrajinu;

nenahradí Ukrajině škody způsobené během invaze.

Jakékoli rozhodnutí o zrušení nebo dočasném pozastavení sankcí v rámci vyjednané mírové dohody musí být přijímáno v úzké koordinaci s Ukrajinou. Dohoda o záruce bezpečnosti by měla obsahovat ustanovení, že v případě nových útoků nebo přepadení budou znovu uvaleny sankce (ustanovení o oživení). Sankce musí být zachovány, dokud Rusko nebude hrozbou pro ukrajinskou suverenitu.

Balíček sankcí by měli iniciovat a provádět ukrajinští garanti bezpečnosti v úzké koordinaci s dalšími mezinárodními orgány, jako

je G7 a EU. Další podobně smýšlející země podporující sankce (např. Švýcarsko, Norsko, Singapur, Jižní Korea, Austrálie a další) by měly být rovněž vyzvány, aby se připojily.

A pro finanční pomoc se navrhuje zabavit ruský majetek a finanční prostředky s cílem přispět k obnově Ukrajiny. A tím dokončit to, co zbylo z právního státu. Účel tohoto textu velmi jasně vyjádřil Rasmussen. „Až tato válka skončí, musíme zajistit, aby Rusko už nikdy nemohlo napadnout Ukrajinu. Nejlepším způsobem, jak toho dosáhnout, je aby Ukrajina měla silnou vojenskou armádu schopnou odolat jakémukoli budoucímu ruskému útoku,“ zdůraznil (Rasmussen). Jak poznamenal Anders Fogh Rasmussen, vybudování a udržení takové síly bude vyžadovat desetiletí odhodlání ukrajinských spojenců.

Je to skutečně politické a ekonomické zabíjení členských zemí této bojovné koalice, kterou jménem Ukrajiny vytvořilo přímo NATO. A ruská mluvčí ministerstva zahraničních věcí to podtrhla těmito slovy: „Uvést západní země do naprosté závislosti, zavázat je, aby pokračovaly v takové pomoci kyjevskému režimu, znamená je zničit. Představte si, že se to navrhuje udělat státům, které nyní zvažují, jak přežít zimu. (...) A nyní vyspělé země okamžitě klesly na úroveň zaostalých zemí, které neumí vytápnout svá obydlí“ řekla Zacharová. Dodala, že zemím, které se již v této situaci nacházejí, „je také nabízeno otroctví tak hrozné, že je musí podepsat svou krví, což bude nekonečná hrůza“.

Ale pro NATO ten konec stojí za prostředky (zvláště když to platí ostatní), protože jde o zničení Ruska jako velmoci. Rusko však může existovat pouze jako velmoc, jinak zanikne, jak nám před pár lety správně připomněl Vladimir Putin. Andrij Jermak, vedoucí kanceláře prezidenta Ukrajiny, řekl: „**Musíme zajistit, aby slogan**“;

"Můžeme to udělat znovu" vyvolává v Rusech záchvaty paniky a špatné vzpomínky, že odpovídají pouze „Už nikdy!“ ". „K tomu potřebujeme vojenskou sílu dostatečně silnou, aby odrazila od vůle Rusů toužit po pomstě, a která je schopná způsobit agresorovi nenapravitelné škody, pokud se tato touha ukáže jako neodolatelná. Bezpečnostní záruky nám mají pomoci vytvořit takovou sílu,“ dodal.

Dvě poznámky na závěr: Za prvé, na rozdíl od dvou předchozích světových válek se jedná o válku globální. Světové války byly válkami států, které měly znovu získat nebo rozšířit svou suverenitu a moc. Tato globální válka je válkou řízenou instancemi globálního vládnutí proti státní suverenitě a moci s pomocí formálně státem kontrolovaných struktur. Není to tedy válka států, ale válka proti státu, protože požívá státní struktury stejně jako vykořisťuje.

Na rozdíl od posledních dvou světových válek je pak tentokrát snaha omezit hlavní bojiště především na Ukrajinu a v rámci možností jej rozšířit na Rusko. V Náhorním Karabachu nebo na Tchaj-wanu dochází k mnoha výbuchům, ale logika je (stále) poněkud jiná, i když související. Objektivní nedostatek vojenských spojenců Ruska zde NATO využívá k zapojení členských zemí prostřednictvím jakési Kyjevské smlouvy, pochybuje o vojenské schopnosti Ruska vést boj na tak široké frontě a především o své politické vůli. A vždy se vrací k faktu, že nové a supervýkonné zbraně odstrašují pouze tehdy, je-li protivník přesvědčen, že je umíte použít.

(rp,prvnizpravy.cz,agoravox,foto:arch.)

